

Nr 2

Medlemsblad for Oslo Sportsfiskere

Oktober 2022

Flotte røyer fra Femundsmarka. Familien Tor Egil Holmen har vært i sitt nærområde igjen og vi tipper sønnen Daniel står for mye av fangsten !

OSLO SPORTSFISKERE (www.oslosportsfiskere.no)

Postboks 989 Sentrum, 0104 Oslo, Bankkonto. 5001.06.26096, VIPPS id. 18253 ,
e-post: post@oslosportsfiskere.no , Orgnr.: 885004822

STYRET fra mars 2022			
Funksjon	Navn	Adresse	Mobil / tlf.
Formann:	Geir Granli	Seljeveien 5, 0575 Oslo geir.granli54@gmail.com	90953450
Nestformann:	Morten Løken	Løkkaskogen 8C, 0773 Oslo jml@fbda.no	92642332
Sekretær:	Viggo Kristiansen	Levrevn. 1, 1346 Gjøttum Viggo.kristiansen@gmail.com	97515127 67545921
Kasserer:	Tore Austang	Østensjøveien 81 A, 0667 Oslo to-austa@online.no	96045615
Styremedlem	Simen Corneliussen	Amtmann Meinichs gate 3, 0482 Oslo djnemis@gmail.com	93267103
Styremedlem	Erik N. Andersen	Hasleveien 41b, 0575 Oslo eriknandersen@hotmail.com	95223194 22354800
Suppleant:	Harald Oterholt	Mago - Nordmarka, 0891 Oslo harald@techdev.no	97117188
Suppleant:	Kjell Grønningen	Ekebergveien 19 Q, 0196 Oslo kjellgr@gmail.com	91532633
Suppleant:	Heming Haug	Olaf Bulls vei 76, 0765 Oslo heminghaug@gmail.com	95873944

UTVALG

Møteutvalg: Erik Andersen, Geir Granli, Viggo Kristiansen
Turutvalg: Faste turer (Geir Granli, Simen Corneliussen)
OFA-oppmann: Erik Andersen
FastFisk red.: Stein Wines email: stein-wi@online.no
Web.red.: Geir Granli, Simen Corneliussen - Harald Hovde red. isfiskesider
Vaktmestere dammen: Geir Tidemandsen, Stein Wines
Ungdomsutvalg: Simen Corneliussen,

REVISORER

Tore Raaer,

REGNSKAPSFØRER

Stein Wines

VALGKOMITE

Styret (supplert av Geir Gundersen)

CASTING-STYRET (fra mars 2022) Geir Granli (leder), Viggo Kristiansen, Åge Larsen,

Formannen har ordet

Hei fiskere

Ja, nå er en begivenhetsrik sommer forbi i hvert fall for egen del.

Aktivitetene ved Holmendammen har vært upåklagelig fra dugnaden i vår, de tre fluekastekursene og klubbkveldene hver tirsdag – lørdagen har etter hvert blitt en fast møtedag for trening – så det er bare å møte opp for en prat og en kaffe.

NM i fluekasting ble også i år avholdt ved Holmendammen – tusen takk til alle som bidro under dette arrangementet.

Selv har jeg deltatt under arrangementet med EM i fluefiske for herrer og VM i fluefiske for damer, sammen med fire andre fra foreningen – Jens Morten (godseier) – takk for husly.

11 stykker fra foreningen var i Orkla på laksefiske i august. Bedre forhold enn i fjor og resultatet ble 11 laks. Fire av oss deltok senere i et kurs i Euronymfing i Trysil elva – utrolig lærerikt kurs.

Nå er det høst, men ikke noe mindre aktivitet av den grunn.

Harrtur til Trya ved Koppang står for døren 29.9, og ikke minst - Jubileumsfesten på Ullevålseter 25.11. Se mer info ellers i bladet.

Vi gjør et forsøk med et medlemsmøte i løpet av oktober, men vi har hatt problemer med leie av lokale til dette i høst – vi sender ut info via SMS så raskt vi vet noe mer.

Holmendammen var veldig plaget med algevekst tidlig i sesongen, men dette ser ut til å ha gått helt tilbake. Svanene fant ikke noe sted å bygge reir i år så vi får se hva som skjer på 'øya' til neste år.

Ellers har ikke Oslo Kommune etterkommet vårt ønske om utsett av fisk fra OFA i år heller, i Holmendammen – så vi må se hvordan dette går etter hvert. Det er mistanke om at det blir mer karuss etter hvert – det er observert mye små yngel av ukjent herkomst i hvert fall, og det er sett mye karuss i dammen.

Kastebryggene – vi har en henvendelse inne hos Oslo Kommune (BYM) for å avklare bruksrettigheter og vedlikeholdsansvar – vi venter i spenning på tilsvaret.

Vi ses plutselig .....

Geir Granli
Leder Oslo Sportsfiskere

Årsmøte Oslo Sportsfiskere, Tåsen seniorsenter, 17. mars 2022

For første gang på tre år var medlemmene i OS fysisk samlet til årsmøte i lokalene til Tåsen seniorsenter (de to foregående årsmøtene ble avviklet digitalt på grunn av coronaen).

a) Konstituering

- Innkalling godkjent
- Dagsorden godkjent
- Tore Austang ble valgt til ordstyrer
- Geir Tidemandsen og Åge Larsen ble valgt til å underskrive protokollen.

b) Årsberetning

Årsberetningen var som vanlig i sin helhet trykt opp i Fast Fisk 1/2022. Det ble avholdt 6 styremøter i 2021. 35 saker ble behandlet.

Coronaen satte sitt preg aktivitetsnivået. Flere medlemsmøter og turer måtte avlyses. Dette gjaldt også fluekasterkursene, men her mottok OS 38 000 kroner i kompensasjon for tapte inntekter.

Turen til Øverøyen og Vella Snoen i Orkla gikk som planlagt. Det ble mye nedbør og lite laks. Ca 20 medlemmer deltok. Heller ikke harrturen til Trya camping ble avlyst. 11 medlemmer deltok, og det ble tatt mye fisk.

Holmendammen ble i midten av august tappet for vann og lå tørrlagt fram til slutten av september. All fisk strøk med. Men etter at dammen hadde fylt seg opp, var de mest ivrige fluekasterne igjen i aktivitet på bryggene.

Oslo Sportsfiskere deltok i aktivitetsuka ved Husebyskogen. Harald Økern Jensen, Åge Larsen og Geir Granli bidro som instruktører i fluekasting.

Klubbmesterskapet i isfiske ble avviklet på Sværsvann, Klubbmester ble Trym Schjager (junior). I oktober ble NJFFs 150-års jubileum markert med en tilstelning på Holmendammen.

Medlemstallet i OS økte i løpet av året fra 240 til 250! I november ble auksjonen over utstyret etter Per Sletten gjennomført. Nesten alt utstyret ble solgt. Dette ga et overskudd på 9500 kroner.

Representasjon

Harald Oterholt er styremedlem og Jens Morten Løken vara i styret i OFA. Geir H. Gundersen er nestleder og leder av fiskeutvalget i NJFF Oslo. Geir Granli er fylkesinstruktør i fluekasting og medlem av valgkomiteen for NJFF Oslo.

Årsberetningen ble enstemmig godkjent.

c) Regnskap

Driftsoverskuddet ble på 20 845 kroner. På driftskontoen sto det ved årets slutt 92 694 kroner og på sparekontoen 562 175 kroner. Foreningens økonomi er bunnsolid, men tre poster drar resultatet noe ned: festeavgift 5000 kroner, tømning av sanitæranlegget 8600 kroner og strøm 13 300 kroner.

Supplement til årsmøtoreferat av
17.3.2022.

I Oslo Sportsfiskeres råd sitter etter
årets valg følgende personer:

2022 – 2024

Tore Raaer – Johan Grønning

2021 – 2023

Harald Hovde – Stein Wines

2020 – 2022

Knut Vadholm – Geir Tidemandsen

OS revisor : Tore Traaer

OS regnskapsfører: Stein Wines

Red.

Møtedatoer / aktiviteter fremover

Møter / aktiviteter er ikke klarlagt ennå for høsten.

Det som er sikkert er at **90-års jubileumsmiddagen**
vil bli holdt **fredag 25. november** på Ullevålseter.

Nydelig coldtbord med div. julemat og drikke.

For medlemmer med følge (ektefelle / samboer) ! Sett av den datoen.

Det vil settes opp maxitaxi(er) fra **Storo T-banestasjon kl 18** og en av disse vil også stoppe ved busstopp Hamneren for å ta med de som eventuelt vil komme med egen transport. Det blir ikke mulighet for å kjøre frem til Ullevålseter med privatbil.

Siste transport fra Ullevålseter kl. 0100. Pris ? Dette blir helt gratis. (Drikke utover 2 enheter til maten blir dog til selvkost).

Detaljer blir lagt ut på www.oslosportsfiskere.no med påmeldings mulighet. Du kan også ringe Harald Oterholt på nr. 97117188 for påmelding. **Frist fredag 18.11.**

- --0-- -

Det snakkes om **møte i november** med forsker Kjetil Hylland (UiO). «Hvordan står det egentlig til med Oslofjorden» ? Møtet blir antagelig i Castingsforbundets lokaler ved Ullevål stadion.

Møtedatoer etter årsskiftet står på bestillings listen til Tåsen seniorsenter. Følg med på foreningens nettsider.

Våren /sommeren som var - i år

Førrige nummer av FastFisk fra februar-2022 inneholdt en rikholdig aktivitetsliste. Hva skjedde ?

Her er litt småplukk og litt større plukk fra kurs til bløtkakefest. Vi starter med :

Isfiske i februar / mars

22.02.2022 - To av våre isfiskere har kvalifisert seg til landslaget i isfiske som skal kjempe mot våre 2 nordiske naboland Sverige og Finland.

Kjell Kolstad og Knut Vadholm avgjorde i suveren stil på siste uttagningen som gikk på Vingersjøen sist søndag 20.2. De toppet klassen **Herre eldre veteran**, Knut med førsteplass, og Kjell med andreplass.

Nordisk mesterskap i pimpel arrangeres i år i Sverige av Hudiksvalls SFK 10 - 13 mars.

Knut V og Kjell K, deltagere i Nordisk

05-06.03.2022 - NM i isfiske lag og individuelt på Einafjorden

Fra Oslo Sportsfiskere, var vi tilsammen 8 personer som deltok. På lagkonkurransen lørdag var det de to yngste som sto for den beste prestasjonen da Trym og Alfred tok sølv i juniorklasse for 2-personers lag, bare så vidt slått av laget fra Odal SFK.

Til venstre på pallen i lag junior, Alfred og Trym,

På pallen i Herre eldre veteran, Knut Vadholm på sølvplass og Halfdan Sangnes fra arrangørklubben GTSFK på gullplass.

På søndagen under NM var det også utdeling av Plaketter for årets *Norgescup i isfiske*.

Til venstre ser vi pallen i klasse *Herre eldre veteran* hvor Kjell Kolstad tok sølv (til venstre) og Knut Vadholm bronse (til høyre) på bildet.

P.s
I Nordisk mesterskap tok Kjell Kolstad en fin bronse i klasse eldre veteran. Knut Vadholm ble nr. 9

Auksjonen 17.2.2022 over Jan Johnsens fiskeutstyr

Klubben fikk arve mye etter Jan, ikke minst masse flott fiskeutstyr. Stenger, sneller, snøre og fluer med tilbehør. Auksjonen har vært planlagt i lenger tid. Nå, endelig ute av Pandemi-tiden, kunne auksjonen gjennomføres normalt.

I Castingforbundets lokaler ved Ullevål stadion møtte det omlag 25 personer som hadde lyst til å teste lommeboken. Også redaktøren var på plass og sikret

seg Jans gamle men uovertrufne slukstang 9` *CLASSIC Precision 2-15g* by Kjell Vangen.

Det ble en formidabel omsetning med Knut Vadholm som auksjonarius og med Geir Granli og Tore Austang i sekretariatet. Over 45.000 kroner er bokført i klubbens regnskap. Rekord for auksjoner i klubbens regi. Se bilder under.

Knut og Geir og Tore hadde full kontroll

Over studerer Harald Hovde om lommeboken tåler mer.

Geir Gundersen har satt godteposen klar til å fylles med flere sneller og snører.

På bildet til høyre ser man litt av snelle-bordet.

Dugnad på Dammen 5.4

Årets dugnad ble fleksibelt lagt an med start tirsdag 5.4 og deretter ut uken. Dermed fikk folk muligheten til å delta når det måtte passe.

Det var dermed godt over 20 personer som deltok på dugnaden med smått og stort. Tre dager til ende ! Målet var å få stedet shinet opp i god før påske. Den fine gjengen fikk virkelig gjort mye.

Tradisjonell raking og rydding ute naturligvis. Rydding i skjulet og

beising. Den gamle vanntanken på trevet ble endelig fjernet for å gi ny plass til div. arkivmateriale og gamle bøker (stangfiskeren) og publikasjoner (FastFisk).

22 sekker med hageavfall samlet og kjørt bort av Kjell. Dugnaden ble avsluttet med å slipe begge bryggene og gi dem et skikkelig strøk med oljebeis.

Vel blåst og med god samvittighet så man frem til en fin påske.

..

Mye
Bort-
kjøring

Flygel på trevet ?

Feil. Det er det gamle vannreservoaret ferdig oppskåret (av Erik Andersen) og klar for flytting på dynga.

Viggo, Tore og Geir T, frisker opp bryggene til kursene

Damåpning 3. mai

Flagget til
Topps.

Men det var
Geir Tidemandsen
Og Tore Austang
Som fikk det opp !

Dammen var klar allerede etter påske og det første kastekurset 27-28.april. Men første tirsdag i mai er jo blitt tradisjon for offisiell åpning. Og slik ble det.

Flaggheising kl. 1800, Omlag 20 medlemmer, men flere kom etter hvert. Svanene var også på plass men likte tydeligvis ikke den kommunale plass for årets svanerede på den «nye» øya etter mudringen. Vi får se neste år når det gror bedre til.

Men Vidar Paulsen likte seg iblant gode gamle og nye medlemmer. Stenger fra Orvis linet han opp med, og det ble kastet og prøvet av mange. Vidar er jo kjent fra Dammen tilbake til midt på 60-tallet da han gjorde furore som glimrende kaster fra 15-års alderen. Men det er jo primært fluefisker han er.

Jeg glemmer aldri hans ord om at det ikke er om å gjøre å kaste langt. Fisken står som regel ganske nær deg. Du får den om du kaster forsiktig og riktig med rett presentasjon av flua, gjerne kort.

Folk hygger seg i det fine været

Vidar med rød cap presenterer stenger

Sjørret-turen 28.4 - 1.5

Den tradisjonelle turen til Daftø gikk i år etter planen. Fra de 9 -10 som var med meldes det om dårlig fiske denne gang dessverre.

Kastekursene på Dammen

Suksess uten like. 3 fulle kurs 27-28.4, 4-5.5, 11-12.5 og et par mindre events innbrakte hele 53.000 kroner. Riktignok har prisen gått opp til kr. 1200.- så det forklarer litt. Til gjengjeld har det gitt rom for gratis servering til deltagerne og fortjente godtgjørelser til instruktører og hjelpere. Dette og utstyrsutgifter utgjør 21.000 kr. Likevel et gedigent nettoresultat.

Vi takker våre dyktige instruktører og hjelpere under ledelse av Geir Granli .

Dette er gjengen som får det til:

Geir Granli, Tom Syvertsen, Geir Tidemandsen, Simen Corneliussen, Jan Hallangen, Tore Austang, Viggo Kristiansen, Jens Morten Løken og Erik Andersen.

NM i fluekasting 2022 vel blåst!

Fullstendig tekst v/Marius og med resultatlister finner man på lenken [NM i fluekasting 2022 vel blåst! – Norges Castingforbund \(castingforbundet.no\)](https://www.castingforbundet.no) Red.

NM i fluekasting 2022 bl.e gjennomført på Holmendammen **helgen 28-29.5.** Stevnet ble åpnet med applaus for Oslo Sportsfiskere som i år feirer sitt 90 års jubileum! Hele 36 kastere konkurrerte i de fire overhodeøvelsene i presisjon- og lengde, og det ble to flotte dager for kastesporten. Vi gratulerer alle de ferske Norgesmesterne – og ikke minst Martin Nøkleberg som vant Kongepokalen, i øvelseskombinasjonen ørret- og sjøørret lengde.

I kampen om Kongepokalen var Martin Nøkleberg i en klasse for seg i år, med gull i ørret lengde og sølv i sjøørret lengde. De hardeste konkurrentene var Harald Ø. Jensen og Bjørn Knutslid med hhv. sølv og bronse (Harald) og 5. plass og gull (Bjørn) i øvelsene.

Vi takker Oslo Sportsfiskere for gjestfriheten, gode vafler og velsmakende kaffe, og ikke minst en svært hyggelig ramme, som Holmendammen alltid er. Takk til alle dommerne som benyttet anledningen til å finpusse formen mot VM i fluekasting!

Text v/ Gen. sekretær Marius H. Johannessen

Redaktøren har plukket noen av resultatene knyttet til vår forenings deltagere (OS).

Navn / klasse plassering / resultat i rutene	Ørret presisjon	Ørret lengde	Sjøørret lengde	Laks lengde	Sammen lagt
Harald Økern Jensen	15 (30p)	2 (39m)	3 (40,5m)	11 (45,5m)	7
Erik Hærnes. Larsen				1 (60 m)	12
Glenn Jacobsen				7 (46,5m)	15
Jan Myhre			17 (34m)	16 (44,5m)	22
Nils Øyvind Mæhle (veteran)	2 (13p)	2 (36,5m)	2 (36,5m)	1 (44m)	1
Åge Larsen (veteran)	4 (10p)	4 (25,5m)	3 (34,5m)		4

Veteran-pallen i sjøørret lengde – Fra venstre Nils Øyvind Mæhle, som gjorde et imponerende comeback i helgen, vant sølv i sjøørret lengde (men gikk av med seieren sammenlagt). Tor Erik Gjersøe gull i ørret- og sjøørret lengde. Åge Larsen bronse her i sjøørret.

I det høyre bildet ser vi vinneren i Sjøørret lengde Bjørn Knutslid til venstre, sammen med vår egen Harald Økern Jensen som

hevdet seg godt bl.a med både sølv og bronse i 2 av klassene.

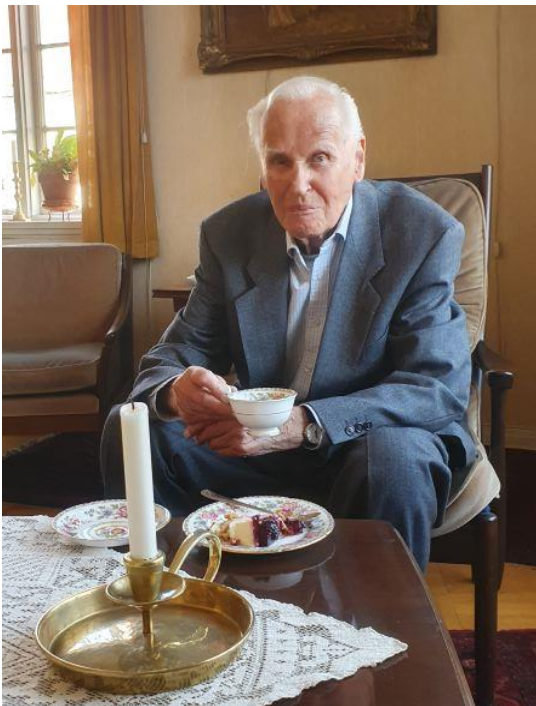
Totalvinner og kongepokalvinner sammenlagt ble Martin Nøkleberg fra KJFF (Kristiansand J&FF) som tok 1 gull og 2 sølv i 3 av de 4 grenene.

Det bør nevnes at Castingforbundet bevilget oss et betydelig beløp for arrangementet. Det varmet. Red.

Foto v/ Castingforbundet

Per Karlsen rundet 100 i galant stil.

På 100 årsdagen sin 2.4.2022 ble Per hyllet av naboer og av foreningens Erik Andersen og Stein Wines som hadde fått audiens til kl. 11 på Per Karlsens store dag.

Erik og jeg ble godt mottatt av jubelanten og hans datter Nina. Vi rakk å få se litt av den store flotte leiligheten på 130 m² i 4.etg i Jacob Aallsgate 59 på Majorstuen før naboene overtok stafettpinnen kl. 1200. Vi fikk Sherry, kake og kaffe mens vi fikk tatt noen bilder og spurt litt om hans lange liv mellom alle telefonene og før naboene i bygården inntok kakebordet.

Før det hadde de hyllet ham fra gårdsplassen med trompet fanfarer og

bursdagssang mens Per tok imot hyllesten fra sin åpne franske balkong.

Gode naboer i Jacob Aalls gate

Mannen har jo en ganske stor familie viser det seg, og naboene satte pris på denne gode nabo som har bodd her i flere mannsaldre i samme leilighet.

Her litt om hans bakgrunn.

Per vokste opp på Frogner i nybygget gård i Jacob Aalls gate fra han var 1 år gammel. Her har han bodd all sin tid. Med far og mor og søsknene Inger Johanne og Finn. Med 3 barn var foreldrene så heldige å få en av de største leilighetene. Faren drev et speditørfirma sammen med en kollega og gjorde det godt.

Per gikk på Majorstuen skole og gikk etter middelskolen og Oslo komm. Handelskole inn i et 4års studium mot parykkmaker-yrket. Det var krig i landet. Per begynte i et parykkmakeri i nedre slottsgate 8 i Oslo. Gjennom dette firmaet jobbet han mye i årene som fulgte. Det var lange dager og mange reisedøgn. Ikke akkurat 8 - 16. Utlånt

på engasjementer for Filmselskaper, engasjement på Folketeateret 1952 – 55 og Nasjonalteateret 1955 – 89 som ble hans trygge og mer stabile skanse etterhvert. Han er meget stolt av sitt medlemskap i «Gullbuen», en eksklusiv klubb for høyt aktede ansatte på Nasjonalteateret.

Mye jobbing med teater og forretningsvirksomhet, gav også frihetsgrader som gode ferier. Disse ble mye brukt på hytta som han og kona Berit anskaffet ved Tromøya på Sørlandet på 60-tallet. Per giftet seg i 1955 og fikk 2 barn, Tove og Nina.

Per med datter Nina og Erik soom gjest

I noen korte år bodde han og familien i en leilighet et stenkast fra barndomshjemmet, men så gikk turen hjem igjen til faren i Jacob Aalls gate, og mer flytting ble det ikke. Per har bodd alene i leiligheten de siste 30 år, men har datteren Nina boende bare et par kvartaler unna, så han blir tatt godt vare på !

Det var først nærmere pensjonsalderen at Per omsider fikk tid til å dyrke interessen for fiske og friluftsliv. Han ble loset inn i klubben vår med påtrykk fra sin gode gamle klassekamerat Adolf Hatland. Sånn rundt 1987. Broren Finn hadde da allerede vært medlem siden 60-tallet, men som ikke fikk med Per i klubben fordi han alltid hadde noe annet å bestille !

I foreningen har Per fra første stund markert seg som en behagelig, rolig og oppoffrende person som har tatt del i fellesskapet i alle sammenhenger med sitt lune vesen og interesse for andre mennesker. Alltid velkledd og elegant må jeg legge til.

Per Karlsen fikk tildelt foreningens hederspris i 2009. Da formulerte formannen, Jan Johnsen, seg slik om hedersmannen:

«Det er en glede for meg å dele ut årets hedersmerke. I år går merket til en som alltid stiller opp for Oslo Sportsfiskere. Om det er dugnader på Preuthunhytta eller Holmendammen, barkedager, pilkearrangementer, båtturer med barna, info stands osv. så er vedkommende der med malerkosten, riva, kunnskaper om fiske, råd og dåd til barna og sitt blotte hyggelige og behagelige nærvær. Han er et meget positivt og aktivt medlem på alle områder. Å kunne tildele Per Karlsen Oslo Sportsfiskeres hedersmerke er velfortjent for ham og en ære for meg.»

I sommer fikk Per Karlsen en velfortjent bursdagsfeiring med kaffe

og bløtkake på en fin tirsdagskveld i juni ved Holmendammen. En rekke av klubbens medlemmer var til stede, ikke minst hans gode fiske- og turvenn Odd Eriksen som bare er 97 år gammel.

Per
og
Odd

Trekløveret Per, Odd og Hallvard hadde forøvrig en rekke fisketurer sammen, ved siden av foreningens sommerturer. Historien om dere tur i 2016 til Kvennavassdraget på Hardangervidda, er en herlig beskrivelse av hva gode gamle gubber kan greie sammen. Sjekk FastFisk no.3/2016.

På Dammen 14.6

Per Karlson har ikke bare dyrket vår forening ved sitt nærvær. Han har også deltatt i OFA med gjøremål i marka sammen med lagkameratene Per Nilsen og Leif Eriksen.

De disponerte «Knappahytta» ved Vestre Fyllingen en rekke år for OFA-virksomheten, inntil Løvenskiold gjorde krav på den «gamle stallen» og sa opp avtalen om bruksrett. Synd med alt det gutta hadde gjort for at stallen skulle bli en ordentlig fiskerhytte. De måtte flytte til den vesle lille røde stua ved Store Fyllingen, men det var ikke riktig det samme.

Ellers var vel Pers favorittvann i marka Blankvann og Skjennungen. Mange turer i marka på sykkel har det blitt både med vanlig og el-sykkel helt til 3-4 år siden. Imponerende. Sin største fisk tok han imidlertid i Lofoten (Kabelvåg), en kveite på 9 kilo i 1951. Det var mens han jobbet for en filminnspilling av «Andrine og Kjell» med Toralf Maurstad (Kjell) i spissen for et koppel av Norges fremste skuespillere.

Red.

Per sendte redaktøren en hyggelig takk-for-laget hilsen kort etter feiringen på Holmendammen 14.juni Han ønsket den publisert i bladet.

Her er hans hilsen med egen håndskrift.

Kjære venner i Oslo
Apotekskere!
Tusen, tusen takk for
den hyggelige mottak-
elsen på Sognsvann
den 14. Det gjorde et
sterkt inntrykk som
jeg ikke kommer til
å glemme. —
Tiden i foreningen
har gjennom årene
gitt meg mange fine
opplevelser. Flotte turer
sammen som vinter
sammen med gode
venner er godt å se til-
bake på. Jeg har vært
heldig!
Håper jeg kan pleie for-
bindelsen med foreningen
enn en stund. —
Jeg ønsker alle en riktig
god sommer. Skit fiske!
Bjørn er stor takk for alt
som blir gjort i forbindelse
med festen.
18/6-22. Vennlj hilsen Per

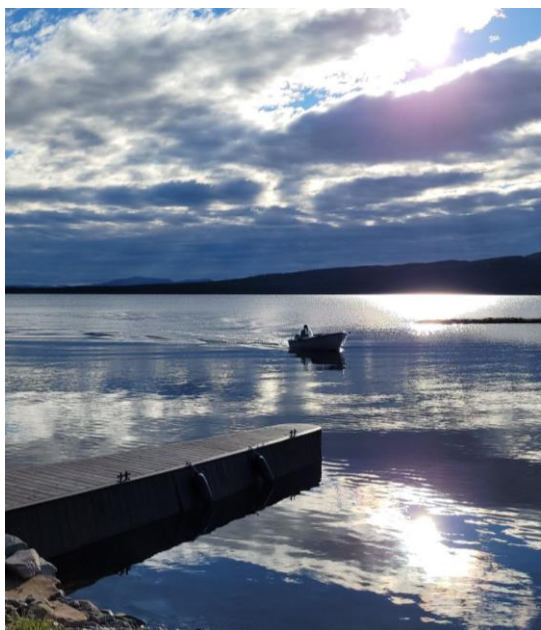
EM OG VM I FLUEFISKE 4-10.juli

(fotos ved Geir Granli / Morten Løken / Hilde Mømb)

De europeiske herrene og alle verdens damer satte seg i sommer stevne i Storelvedal og Rendalen for å tevla om hvem som var Europas og verdens beste fluefiskere.

De kunne ikke valgt noe bedre sted en Rendalen. Verdens vakreste dal og Sør-Norges største kommune. Hver innbygger har ca. 1,7 kvadratkilometer å boltre seg på. Kommunen har en rekke gode fiskeelver og vann. Rena, Mistra, Undsetåa, Tysla, Storsjøen og Sølensjøen for å nevne noen.

Ved Sølensjøen ligger Norges eldste og største innlands fiskevær der det har vært drevet aktivt fiske og matauke siden steinalderen. Det er gjort spennende arkeologiske funn av fiskeredskap fra vikingtiden. Jeg kunne skrevet mye om fisket i Sølensjøen, men dette skal tross alt handle om fluefiskesportens formel 1 mesterskap.

Vakre Sølensjøen

Det sto ikke på innsatsen og oppfinnsomheten når disse brave fiskerne skulle avgjøre hvem som var best. En Finne sparket i grusen og fikk advarsel, en italiener ble disket da han forsøket å levere samme fisk to ganger. Det er ikke bare i sjakk det jukses.

Engelskmennene fisket naturligvis, i god tradisjon oppstrøms med tørt, men fikk lite fisk. Få stilleflytende kalkelver i Nordøsterdalen. Mange damer badet i nordre Rena da iveren tok overhånd i en dyp og krevende elv. Det ble fisket med stor intensitet. Dette gikk unna.

Oslo Sportsfiskere hadde ingen deltakere i konkurransen, men var derimot godt representert ved vår myndige formann, allestedsnærværende Geir Granli, som var hoveddommer for fisket på Sølensjøen der damene hadde deler av sin kappestrid. Med stor autoritet og myndighet avgjorde han tvister på stedet uten mulighet for protest eller anke. Her skulle alt foregå etter boka. Vi stilte for øvrig med flere dommere til konkurransen. Adrian Myhre og Marlon Elvebakken representerte klubben på en fin måte.

På Sølensjøen stilte lokale bønder som kapteiner på båtene som ble brukt til fisket og dette var nok ukjent terreng for en som vanligvis brukte båten ordinært garnfiske og ikke er spesielt maritimt anlagt. De er nok mer stødige med plog og harv. Det oppsto enkelte problemer med båter og motorer. Her ble det tatt i bruk drivankre og annet utstyr som ikke var dagligdags for fiskerne på sjøen. En kjørte seg fast i

drivankeret, en annen fikk bare båten til å gå i revers. Da måtte hoveddommeren ta vanskelige beslutninger om tilleggstid og tilrettelegging av rettferdig konkurranse.

Båter til besvær

Høydepunktet for fiskerne var nok lunsjen på Fiskevollen der den ubestridte dronningen Hilde serverte sik – og elburgere til deltagere fra alle verdens kanter. Mest imponert ble nok deltagerne fra Syd-Afrika som møtte en dronning som behersket deres morsmål afrikaans.

God servering

Hvordan gikk så konkurransen? Blant damene var Tsjekkerne helt suverene. I tillegg til å tapetsere pallen vant de selvfølgelig lagkonkurransen. Dette er nok damer som ikke tar lett på sportsfiske. De franske herrene tok lagseieren for menn og sang Marseillaisen på premieutdelingen så

det ljomet inn over de østerdalske skoger. Vakkert var det. En italiener vant individuelt. Han sang ikke. Beste nordmann tok en hederlig fjerdeplass blant herrene.

Ellers var det ganske klart for en nøytral tilskuer på premieutdelingen å registrere at Finnene i alle fall lå godt an til å vinne banketten. De var veldig blide.

Fra de rapportene jeg mottok bør den maten som ble servert på banketten forbigås i stillhet. Den var langt unna en Michelin-stjerne for si det forsiktig. I ett ellers prikkfritt arrangement ble middagen på banketten en gedigen nedtur. Her har arrangøren et betydelig forbedringspotensial.

Best mat i kiosken !

Jeg skal avslutningsvis unnlate å diskutere det estiske spørsmålet ved denne konkurranseformen med catch and release, der man bruker levende dyr

som konkurranseobjekt. Uvant for en som er vokst opp med fiske som matauke. Men hvis fisken fikk velge, døden eller frislipp, er jeg sikker på at den helst ville velge en retur tilbake til vannet. Sår i kjeften eller ikke.

Jml

Vi legger til at VM i fluekasting, som gikk av stabelen 10-14.8 ikke er det samme som fluefisking. Den konkurransen gikk på Gaustadblakk. Norge hadde den desidert største kontingenten med 32 deltagere. Se [Home - WC Flycasting 2022](#) .

Red.

Damene i fokus

Nye kortreiste fiskemuligheter

Et prosjekt muliggjort vha. Jan Johnsen's minnefond

15-20 ildsjeler fra Lunner JFF var en lørdag i august travelt opptatt med hakker og spader for å bedre gyte- og oppvekstforholdene i Korsvatnbekken mellom Korsvatn og Langvatn nord i Romeriksåsene. Arbeidet er finansiert med bidrag fra Jan Johnsen's Minnefond og Lunner Almending.

De to vannene hadde gjennom lengre tid vært overbefolket av småfallen sik og abbor. Dette så fiskeutvalget i Lunner JFF seg lei på, og en kultiveringsplan, med Bjørn Otto Dønnum (tidligere bakgrunn fra Akershus JFF) som faglig veileder, ble utarbeidet.

Bruk av storruse (gult på bildet) har desimert mye av bestanden av småfisk og ørekyte).

For å bedre næringsforholdene og fiskemulighetene i de to sjøene har det ikke bare foregått en omfattende utfisking av sik, abbor og ørekyte. En og annen mink har også gått i fella.

I løpet av lørdagen ble bekkeløpet utvidet, og det ble laget flere terskler, gytebanker og muligheter for skjul for

småfisken. Målet er at disse inngrepene skal sikre rekrutteringen og gjøre det unødvendig med fremtidige utsetninger, forklarer formannen i fiskeutvalget Øivind Johansen.

Magnus Christoffer Gundrosen (t.v.) og Kim Marius Bjørnson-Holm godt i gang for å få Korsvatnbekken til å fungere bedre som gytebekk.

I tillegg til storskog og åpne myrområder innover åsene finnes det nok av øvrige innsjøer og bekker i Romeriksåsene å ta tak i. Lunner JFF har ikke tenkt å gi seg med arbeidet i Korsvatn. Målet er at en bekk skal restaureres hvert år, og neste år står Snellingbekken for tur.

Romeriksåsene var et område Jan Johnsen, utnevnt til æresmedlem i Oslo Sportsfiskere på årsmøtet i 2020, gjerne oppsøkte med fiskestang. Kultiveringen vil etter hvert også kunne by Oslos befolkning på nye fiskemuligheter.

Dag Berge (t.v.), Bjørn Otto Dønnum, Øivind Johansen og Kim Marius Bjørnson-Holm var ivrige deltakere på dugnaden. (bildet)

Kjøring fra Oslo-området og inn fra Harestua, på helt greie skogsbilveier, vil ta en times tid. Da er en for øvrig nesten framme ved Brovoll, ofte en redningsplanke for skientusiaster i snefattige vintre.

Viggo Kristiansen (tekst/foto)

Laksefiske i Orkla august 2022

Det er gått flere år siden de laksefrelste i foreningen begynte å herje i Orkla på Metlivaldet. Med vekslende hell får man si. Årets tur var vel den beste sesong hittil med virkelig bra fiske. 11 stk. var med på turen til dette flotte stedet. Og det ble 11 flotte laks. Harald Andersen fikk største fisk på 9,5 kilo. De fleste andre fiskene lå pent mellom 3 og 4 kilo.

Her noen bilder (foto v/ Geir Granli):

Gedigen fisk og flotte omgivelser

Tore Austang med en flott laks

Stabburet

En perfekt blank en !

Fiskeutsett her og der for OFA

Ja da, OFA er igang igjen etter pandemier, rensing av settefiskanlegget og usikkerhet rundt «Nordmarks-traktaten» i fornyet form og arbeidsformen for lagene.

Nå ser det ut til at jobben vi har som frivillige i OFA kan gå tilnærmet som før. Og det betyr blant annet fiskeutsett. Hurra !

Undertegnede tur til bortgjemte vann på Krokskogen øst, for kort tid siden, ble en tur jeg ikke vil glemme. Strålende høstvær med alle fargene på plass, god stemning på anlegget og 2 sekker med hhv. 40 og 50 ensomrige ivrig plaskende småfisk som lengtet etter nye omgivelser. Fruen var også med for sikkerhet og trøst !

Høstfarger

Det startet med Ormetjern, et lite men spennende vann med utløp i Styggedalselva. Vært der før men det var en stund siden ja. Burde være grei adkomst med Volvo'n opp veien mot

Butlerhytta, stoppe halvveis og krysse høyspenten der stien tar av østover. Deretter rett bort og rett ned til vannet.

Men etter Kringla og ned til Styggedalen så vi ikke noen Butler-vei. Kjørte langsomt oppover tilbake igjen. Og der var det noe som lignet hjulspor i det ganske åpne terrenget hvor vi også så strømløpingene. Men kjøre her ? Vi måtte sjekke. Gikk et par hundre meter og ble rådet av fruene at her kan du ikke kjøre Stein, ikke engang med Volvo og firehjulstrekk. OK, tilbake til bilen og på med sekken med de 50 små.

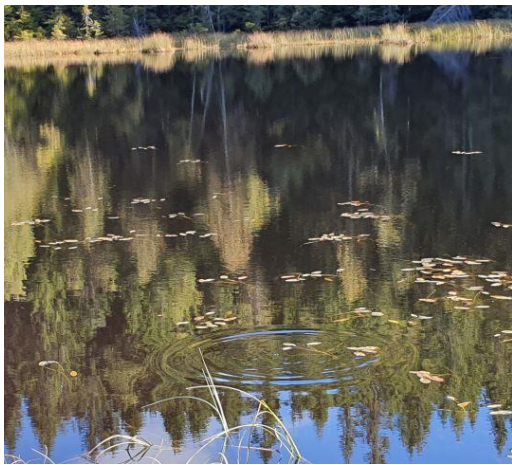
Det var greit å gå på tråkket vårt, men oppoverbakke var det jo, så med ca. 25 kilo på ryggen blir du varm. Stien til høyre når vi nærmet oss mastene så vi vel egentlig ikke, men det var et søkk mellom kollene så det måtte være der vi var. I et gammelt men flatt nedhugget terreng med dype myrhull og kvist og kvas mellom sleipe steiner. Det var bare å ta tiden til hjelp og stavre seg frem.

Heldigvis ikke så langt til vi kom til skrenten hvor det gikk rett ned i styggedals-helvete. Og vi skimtet vannet. Jippi. Fint – det var rett på. Kompass er uvurderlig. Ofte veien til lykke. Vi kom nesten uskadd ned, men fruene sliter fortsatt med en legg i regnbuens farger. Slått seg på steinene i nedstigningen. Det var greit å være 2 her.

Ut med fisken ? Ikke lett, spesielt ikke lett å fordele litt bortover. Her var ingen strandlinje med fine rullestener og

grønne gressganger. Skogen sto tett og vi måtte bryte oss frem til synkemyra som gikk rundt hele vannet. Av med sekken og et par tre minutters pause ble bevilget. Fant et sted hvor du bare sank halvveis ned på langstøvlene. Og så ut med halve lasten i et skval. De små forsvant alle i muddret! En etter en ble de reddet fra kvelerdøden med hjelpende OFA-hånd. Etterhvert så vi de små begynte å vake så smått en meter eller to utenfor uhumskhetene.

Resten av lasten fikk samme omgang litt bortenfor med samme lykkelige utgang. Nå er det bare å vente et par år så har de vel nådd minstemålet – kanskje.

Men vi var ikke ferdig for dagen. Vi skulle til løkputtene også, på andre siden av Styggedalsveien. Vi fant ut at vi ikke ville gå samme vei tilbake til Butlerveien. Vi prøver å gå nedover langs bekken fra Ormetjern sa vi. Den går jo rett ned gjelet mellom Styggedalen og knausene med kraftlinjen. - Ikke noen god avgjørelse.

Vi brukte 40 minutter på 500 meter. Langs bekken ? Nei, nesten umulig. For bratt og ulendt. Bekken var også delvis

gjemt under kratt og store steiner. Bare det første stykket var bekken våt og myrlendt, men vi måtte gå midt i den. Det eneste sikre faret. Så var det bare elendighet med steiner og gammelt tømmer, nedfall og kvisthauger. Bekken dukket ikke opp før utløpet ganske nær veikrysset ved Langlia. En velsignelse å bære kun tom sekk i slike omgivelser. Vi anbefaler ingen å gå opp dette tråkket med fisk på ryggen !

Styggedalsgeita i ulendt terreng

Tilbake til bilen langs den trygge vei. Så opp Styggedalsveien 600m. Der skulle veien ha en avstikker til høyre og slutte bare ca. 100 m fra puttene. Vi kjørte 700 m, 800 m. Men nei - ingen avstikker. Vi kjørte litt tilbake og parkerte i uvisshet om hvor vi skulle ta av østover opp den store bratta. Det heter ikke Styggedalen for ingenting. På med neste sekk og nye 25 kilo. Men historien fra Ormetjern skulle gjenta seg.

Vi fant etterhvert «avstikkeren». Det viste seg å være en brutal anleggsvei som nærmest måtte klatres - med sekken på og nå 40 små. Butlerveien var jo rene motorveien til sammenligning. Det ble 3 – 4 hvilepauser opp den bratte kleiva før den uforklarlig dreide mot syd når vi var på toppen for så å fortsatte sydover. Dette stemte dårlig med kart og kompasset. Hadde vi ikke funnet rett avstikker ? Vi stoppet før det bar for mye utfor igjen. Fruen tilbød seg å rekognosere mens jeg hvilte.

Hun kom tilbake uten å se snurten av noen sti som skulle være i nærheten. Vi gikk tilbake til der «veien» svingte og studerte kartet og retning på ny. Da oppdaget vi et snev av en sti delvis ødelagt av traktorsporene. Den gikk på tvers mot nord et godt utgangspunkt for kompasskurs.

Vi satte kursen rett øst og dumpet etter kort tid i myrområdet før lille løkputt ! I tett skog. Men putten var der virkelig, hvor den burde.

Bekken ned til den litt større løkputten så vi ikke noe til, men nå dro vi rett syd og over knausen mot vannet. Rett på ! vi så vannet speile seg i solen rett nedenfor oss. Vi kom ikke ned her, måtte til venstre i mer slake fløtt og da først så vi bekken !

Vi var nede og ved putten. Brøytet oss frem til vannet og fikk satt de ivrige små på samme måte som i Ormetjern. Vi hadde greid det. Men 1 time fra bilen på en knapp kilometer. Herregud, at det går an.

Redaktøren setter ut fisk

Med tom sekk sprintet vi nærmest nedover alle bakkene og satte våre spor sammen med elgsporene, i de dype våte hjulsporene. Deretter dro vi den korte veien til Svarten for å spise lunsj.

Avslutningen var herlig avslappende, i et høstvær du bare drømmer om.

Det er fint ved Svartenhytta. Fint å spise og sole seg. Fint å fiske også. Jeg fikk faktisk på en 250 grams ørret (anslått) som 2 meter fra land ikke ville være med lenger. Spratt høyt i været og vred seg sprellende av kroken. Men jeg rakk å merke meg hvor trinn og fin den var. Godt emne for kommende år !

Så dett var dett. Slitsomt, men moro. Vi gjør det nok igjen, på gjengrodde stier.

Stein W./ red

Insekter? Vind?

Vi som fisker med flue er avhengige av insektlivet. Uten vaking blir vår type fiske helt ubrukelig og meningsløs. Og visuelt helt patetisk. Det blir som å nistirre på en svart tv-skjerm hjemme i stua. Svært få gjør det håper jeg.

Insekter ja. De fleste har forhåpentlig lagt merke til at disse små flyvende krypende er på vikende front, for hvor ofte nå om dagen havner disse på frontruta når man er ute og kjører bil for eksempel? Før var ruta ofte full av disse da meget irriterende krapylene, en pest og en plage kunne de være.

Nå har jeg tatt meg selv i å savne dem. Færre veps, mindre mygg og ikke fullt så mye knott. Høres kanskje bra ut, men dette er tegn som tyder på at naturen er i ferd med å miste seg selv, miste sine innbyggere. Og dette går til slutt mest ut over oss, menneskene, som jo dessverre også er den indirekte årsaken til at alt dette skjer.

Og der står vi ved fiskevannet og speider forgjeves etter vak, for hva er vel en fisketur uten vaking? Selv sluk og markfiskere elsker vaking, å kaste etter og på vak, det er sport og presisjon det. Uten insekter på vannflata gidder selvsagt fisken ikke å vake, hvorfor skulle den det, greit nok at den har en mikroskopisk liten hjerne, men så dum er den ikke. Kanskje det er vi som er dumme? Det vaker rett og slett ikke så mye som det gjorde før.

Det første jeg merka det på var mangelen på fjærmygg under høstfisket. For kun ti år siden var vannet "mitt" et

spennende sted å dra til etter jobb for når klokka passerte 19.00 var det som å skru på en fjærmygg-klekkings-bryter.

Det slo nesten aldri feil. Liv og røre stort hver eneste gang jeg var ute, ihvertfall så lenge vinden la seg. Men ikke nå. De siste fem årene har det blitt så og si blitt slutt på denne typen fiske. Årsaken er enkel og grei: Det er rett og slett for få individer på vannflata til at ørreten tar seg bryet med å bruke energi på å spise der oppe. Og da holder man seg lenger ned i vannmassene. Ute av syne for oss tørrfluefiskere. Synd og skam.

Og vinden, denne hersens vinden, den blir bare verre og verre. Før var det så og si alltid vindstille før klokka 11.00 på formiddagen. Før det kunne man ha et spennende morrabett som kunne vare ganske lenge. Halv elleve starta det så smått å blåse litt forsiktig opp, men bare hyggelig det, med litt tørrflue-bris. Nå blåser det stort sett hele tida. Til og med på natta.

Ting går i sykluser og det kan jo hende at naturen plutselig snur om og viser seg fra en hyggeligere side igjen, men tror vi egentlig noe på det? Ikke jeg ihvertfall. Skadene kan og må begrenses, men hverdagen er som den er og blir som den blir. Vi får gjøre det beste ut av det.

Idag tirsdag 20/9 ser det riktig så bra ut selv om det skal trekke brukbart fra nord. Men sol blir det og vinden skal løye fra i ettermiddag. Det skal komme opp i tretten grader der oppe 500 meter

over havet. Fishy! Jeg har pakka sakene og kjører hvert øyeblikk ut av hovedstaden i retning nordmarka lengst nord, via Jevnaker og rett og opp til Tverrsjøstallen. Det er fint der oppe med mange fine vann. Fast fisk blir det relativt sjelden, men jeg fikk da lugga opp en fin sak på seks hekto i forrige uke. Sesongen generelt har vært ganske laber, men hva kan en stakkar gjøre annet enn å prøve? Igjen og igjen.

Ut på tur aldri sur. Insekter eller ei, mye vind, konstante og lange oppoverbakker, hjortelusfluer(som ikke er på vikende front...) og fanden hans oldemor. Marka ligger der uansett og når man til slutt kommer hjem er man uansett enig med seg sjøl om at det var en trivelig tur. En fisketur er **ALDRI** bortkasta!

Ha en så fin høst som du kan ha. I 2023 er insektene tilbake i fullt monn og vinden forholder seg rolig og samarbeidsvillig hele dagen. Hvis Huldra og Nøkken vil. Trur eg.

Kjell Gr.

p.s

Etter turen sendte Kjell følgende melding til redaktøren:

«Ganske morsomt. Skrev en artikkel til FF før jeg kjørte ut idag morges og fikk så denne feitingen på dagens aller første kast. 700 gram !»

Red.

tingen

Feitingen

Noen enkle betraktninger – stemning på Krokskogen.

Noen ganger skulle jeg ønske jeg kunne skildre naturen og små hendelser ute i skog og mark, som Mikkjel Fønhus, Bernhard Herre eller Chr.

Asbjørnsen..... Akkurat det tenkte jeg på ved min første fisketur på Krokskogen i vår. Det ble en helt spesiell stemning så dette må jeg skrive ned.

Jeg sto ved et lite vann inne på skogen og fisket med flue. Tidlig formiddag - tåkedotter kom og gikk og det duskregnet litt. Stemningen var helt trollesk. Bak meg buldret årfuglen, den liker vist tåke eller liker den det ikke?

Så hørte jeg et skikkelig skrik. Storlom tenkte jeg med en gang men så på andre siden av vannet mellom tåkedottene, på myra, sto det en langbent fugl, en trane og sendte ut sine trompet støtt. En sort fugl men en ganske nifs låt...

Dette ble en spesiell stemning, særlig for meg som er litt over gjennomsnittet interessert i fugler. Og når en tenker at dette ikke er mer enn ca. 1 time fra Oslo sentrum. Det ble noen fine minutter der og da.... Fisk ble det ikke...

Litt lenger ut på dagen , da hadde morgentåke lettet, gikk jeg ned til vannet - Svarten der bekken fra Bleiksjøen renner inn. En veldig fin leirplass og fiskeplass!! Der, på en liten vespertino imitasjon, slo det på en ørret. Ikke noen rekord fisk men en helt OK marka fisk. Fin kjøttfarge hadde den også. Den første ørreten om våren må tas - nesten uansett størrelse...

Ellers ble forsommeren bra synes jeg. Så det er bare å ta en tur. Kanskje for dere også en fin opplevelse på evig gamle Krokskogen.....

Erik N. A.

Svarten-ørret

Per Frogners minne

Alltid blide Per Frogner

Mandag 03.10.22 gikk hedersmannen og OFAs svært gode venn Per Frogner bort 89 år gammel. Per var virkelig en «Grand old man» i OFA. Han har lagt ned utallige dugnadstimer for å gjøre fisket i marka best mulig.

Per var medlem av Oslo Sportsfiskere og ble med på OFA-lag 79 Vesle Sandungen i 1979. Laget hadde en hytte på Bystøa i sørenden av Vesle Sandungen hvor de oppholdt seg mye.

På 90-tallet ble det nye laginndelinger i OFA, og da ble noen av småvannene til lag 79 overført til Område 2 Krokskogen. Per kom på lag 203 med ansvar for bl.a. Fagervatnet, Hundtjerna, Bleiksjøen, Abbortjern og Løkputtene.

Han var også settefiskanleggets elektriker, og han sørget for strømforsyning til både komponenter og bygninger.

Senest 04. september i år var han som vanlig på anlegget i Sørkedalen for å hente flere poser med settefisk til lagsområdet på Krokskogen. Den dagen ble dette bildet tatt, og det skulle vise seg å bli det siste.

Selvsagt skulle han ta seg av utsettingen, og visst skulle det fiskes etterpå! Han måtte bare grave litt mark utenfor anlegget først. Per var bokstavelig og plukket opp syv mark fra det første spadetaket. Det var nok. Den ene marken var faktisk litt for stor, så den slapp han tilbake i haugen. Deretter dro han innover.

Vi husker hvordan han viste vennene sine fra Spaniatuene rundt på anlegget i Sørkedalen. Han forklarte i detalj hvordan rognen ble hentet fra marka og deretter klekket ut til settefisk som skulle sørge for et godt fiske i marka.

Han hadde full oversikt over strømledninger, nødstrømsaggregat og sikringsskap. Vi husker de lange kaffepratene på anlegget med ferske wienerbrød, vafler og godt humør. Per lurte alltid på hvordan det stod til med oss nede på anlegget og med fisken. Han hadde ofte en smart kommentar og et blunk på lur.

Per var svært opptatt av å fiske, men det var vel egentlig ikke mest fisk han var ute etter. På fluestanga satt alltid «busteflua». Det gikk bare i den ene flua både i marka og på fjellet. Ellers gikk det i mark og dupp.

Favorittvannet var Abbortjern på Krokskogen. Der ble det fisket utallige ganger i forbindelse med fiskeutsetting

eller vannprøve-taking. Og det ble inntatt signaturretten kalde fiskeboller fra boks med ketchup.

Den 04. september hadde han vært rundt og sluppet ut fiskeposene. Så hadde han sittet «kjempelenge» på favorittplassen og observert den røde duppen mellom bølgeskulpene på Abbotjern. Det var ikke noe bitt den dagen, altså. Selve fisket varte i 30 minutter. Han hadde hatt med mer enn

nok mark. Så var det rett tilbake igjen til anlegget for å drikke mer kaffe, fundere videre, fortelle om fisket rundt hytta på fjellet, turene til Spania og le av gamle historier og nye hendelser.

OFA takker for en ekstraordinær innsats og lyser fred over Per Frogner sitt minne.

Dag Øivind Ingierd, Anleggsbestyrer

Solefald for Per (foto red)

Send oss ditt bidrag til bladet, så får vi større variasjon og et bedre medlemsblad. Du finner oss på www.oslosportsfiskere.no og på Facebook. Meldinger mottas på post@oslosportsfiskere.no

Stiftet 1932